

Běž, Báro, spát

Waldemar Matuška

1. Když já poznal Báru, byla ještě dítě,
malá dáma tuze zvidává.
Tenkrát její táta říkal důležitě,
jak to vždycky táta říkává:

R: Běž, Báro, spát, ó, běž, Báro, spát,
marně všechny finty zkoušíš, já je dávno zvlád.
Už jen, Báro, číst, úkol si, Báro, psát,
tenhle film je s hvězdičkou a musíš brzo ráno vstát,
bež, Báro, spát.

2. Pozděj v sedmnácti jela v létě s námi,
chtěla se mnou koukat na měsíc,
já jí řek vážně, tvůj táta je můj známý,
pak měl jsem jí jen dlouze říct:

R: Běž, Báro...

3. Byl jsem hloupej chlap, pak vídával jsem Báru,
všim si, jak je vážně veliká,
jak jezdí v pátek s jiným v jeho fáru,
protože jí zřejmě neříká:

R: Běž, Báro...